

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL, HABITATGE, MOBILITAT, MAR I CICLE DE L'AIGUA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 27

Presidència del Sr. Mauricio Rovira i de Alós

Sessió celebrada dia 11 de setembre de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **Proposició no de llei RGE núm. 7341/24**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a alliberament d'ús dels habitatges desocupats de grans tenidors. [371](#)

2) **Proposició no de llei RGE núm. 7391/24**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incloure en el descompte de resident els fills menors no residents amb el progenitor no custodi resident a Balears. [368](#)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, començam la Comissió d'Ordenació Territorial, Habitatge, Mobilitat, Mar i Cicle de l'Aigua, de dia 11 de setembre de l'any 2024.

Bones tardes, començarem i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Sí, Sr. President, bones tardes, Malena Riudavets substitueix Mercedes Garrido.

EL SR. PRESIDENT:

Alguna més?

2) Proposició no de llei RGE núm. 7391/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incloure en el descompte de resident els fills menors no residents amb el progenitor no custodi resident a Balears.

Molt bé, en primer lloc, passam a defensar la Proposició no de llei RGE núm. 7391/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incloure en el descompte de resident els fills menors no residents amb el progenitor no custodi resident a Balears.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Rafael Nadal, per un temps de cinc minuts. Té la paraula.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Moltes gràcies, president, i molt bones tardes a tots, senyores i senyors diputats.

Les Illes Balears, com tots bé sabem, som un territori extrapeninsular que, per les seves nostres especials condicions, requereix d'una sèrie de mesures per pal·liar el factor d'insularitat, que tant comentam i que patim, i per això els poders públics tenen l'obligatorietat d'implantar i fomentar polítiques per tal de promoure'n la compensació, amb l'objectiu de garantir la igualtat d'oportunitats amb la resta del territori espanyol.

Fruit d'aquestes polítiques, i segons ve recollit a la disposició addicional tretzena de la Llei 17/2012, de 27 de setembre, de pressuposts generals de l'Estat de l'any 2013, s'aplica, des de fa uns anys, la bonificació del 75% a les tarifes de serveis regulars de transport aeri i marítim per als residents de les nostres illes. Cal remarcar, pel que fa al transport marítim, que el Govern central només subvenciona, només bonifica el 50% de les tarifes dels serveis regulars i és la CAIB qui subvenciona el 25% restant, perquè els residents puguin optar al 75%.

Aquesta mesura ha estat considerada de gran èxit i a dia d'avui resulta totalment imprescindible, crec, per als ciutadans extrapeninsulars que s'hi poden acollir, entre els quals es troben els residents habituals de les Illes Balears. No obstant

això, hi ha certs casos que la llei no contempla, com ara, per exemple, els que venim a recollir en aquesta proposta, que són els fills menors de parelles separades legalment, quan el progenitor té la custòdia exclusiva i es trasllada a viure a la península. Aquest és un cas específic, en què a les separacions de parelles que tenen fills en comú, és habitual que s'atorgui la custòdia compartida, amb un règim de custòdia dels fills per a ambdós progenitors, en igualtat de condicions, amb els mateixos drets i obligacions; se sol optar per aquest sistema per tal de vetllar per l'interès del menor, ja que es considera que aquest règim és el que garanteix el seu major benestar.

No obstant això, el que comentàvem abans, a les Illes Balears sovint es produeix un cas especial, com hem dit, per ser un territori extrapeninsular, quan un dels progenitors, després, o abans i tot de la separació, decideix deixar les Illes i traslladar la seva residència a un altre lloc de la península. En aquest cas, resulta impossible el règim de custòdia compartida, com és lògic, i se sol acordar que un dels dos progenitors obtengui la custòdia exclusiva dels menors per tal de facilitar-los la vida. Per tant, si el progenitor que ha decidit anar a viure fora de les Illes és qui obté la custòdia, els seus fills menors hauran d'anar-se'n amb ell.

Per altra banda, els progenitor que no ha obtingut la custòdia sol tenir un règim de visites, normalment favorable, per tal de compensar en part la dificultat que li suposa poder gaudir dels seus fills. Aquí és sorgeix la principal problemàtica, per poder exercir el dret de visita els menors es veuen obligats a desplaçar-se a les nostres illes per gaudir de temps amb el seu progenitor no custodi, i com que no tenen residència a les Illes Balears, no tenen el descompte o no poden optar al descompte de resident per al transport.

Cal tenir en compte en primer lloc el fet que, normalment, els fills exerceixen el seu dret d'estar amb l'altre progenitor, en període de vacances i en caps de setmana, quan les tarifes són encara més cares. A més, en els últims anys hem pogut veure com el preu dels bitllets d'avió, en període de vacances i caps de setmana, augmentava fins a un 80%, un increment que s'ha de multiplicar pel nombre de fills desplaçats, si és que n'hi ha més d'un.

A tot això, també s'hi suma un altre factor, que és el cas de Menorca, Eivissa i Formentera que, en el seu cas, pateixen una doble i triple insularitat, que moltes vegades tampoc no tenen una connexió directa amb el lloc de residència del menor.

En resum, el fet que els menors tinguin la seva residència administrativa a la península els inhabilita com a beneficiaris d'aquesta subvenció, cosa que complica la relació amb el seu progenitor, així com amb la seva família extensa que resideix a les Illes, atès l'elevat import dels bitllets no bonificats. Aquest fet, per tant, dificulta l'exercici i compliment del dret de visita del progenitor no custodi, així com també el manteniment del vincle afectiu entre aquest i els seus fills.

Per tot això, des del Grup Popular creiem que és una situació sobre la qual s'ha d'actuar i creiem que pot ser molt positiu i ens sembla lògic i raonable que el descompte per resident es faci extensiu als fills menors dels ciutadans residents a les Illes Balears, per la qual cosa hem presentat aquesta

proposició no de llei que insta el Govern d'Espanya a valorar la inclusió com a beneficiaris de la subvenció de transport regular per als residents en territori no peninsular dels fills menors d'edat de pares i mares separats legalment que ostentin la condició de resident a la Península, sempre que el progenitor no custodiï, sigui resident a les Illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Diputat. S'ha presentat l'esmena [RGE núm. 12206/24](#), per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat Ferran Rosa per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sr. Nadal, avui ens du una proposta que, maldament pugui parèixer una qüestió menor, crec que posa de manifest les mancances que té l'esquema actual de suport a la connectivitat dels illencs amb la Península i entre les diferents illes, posa de manifest una política pública que estava dissenyada amb tota una bona voluntat d'abaratir els costos de transport, però que no necessàriament reflecteix les necessitats i totes i cadascuna de les casuístiques que ens poden trobar al llarg de la vida. Avui parlem de fills no custodits, però podríem parlar perfectament de persones que viuen a la Península, però que tenen pares dependents a les Illes Balears i que òbviament també han de fer tornos de guàrdia, com a mínim, de forma puntual.

En aquest sentit crec, i no serà nou, com a grup parlamentari i com a partit, sempre hem defensat des de MÉS per Mallorca, que la política de descompte per si mateixa no és una bona política pública en la mesura que ni es tradueix en una reducció dels costos, com ha expressat el Sr. Nadal, que els caps de setmana i el moment en què és més necessari viatjar els preus pugen, ho veim cada any els mesos de Nadal, els mesos de Pasqua, tots els estudiants que estudien fora, totes aquelles persones que han de viatjar aquests mesos han de pagar un sobrecost, per tant, no s'assegura un preu assumible per tothom i assequible, i al mateix temps, veim que hi ha una transferència directa cap a les companyies aèries, que saben que una part important dels seus viatgers tenen un descompte i, per tant, els és poc difícil pujar els preus.

En aquest sentit, vull dir, el disseny de política pública, nosaltres ja d'entrada consideram que no és especialment bo, però, tot i així, consideram que la proposta és bona. I és bona perquè parla de qüestions molt concretes a famílies molt concretes, però pretén resoldre un problema.

En aquest sentit, hem proposat una esmena i crec que no hem fet en termes constructius sabent que les coses a Madrid, governi qui governi, van lentes, més enllà de la voluntat o afinitat política que hi hagi a cadascun dels ministeris, massa vegades les coses que succeeixen a les Illes Balears o que importen a les Illes Balears van massa a poc a poc. En aquest sentit, nosaltres proposam que tota vegada que, o fins que no s'aprovi aquesta modificació del descompte, es plantegin alternatives, almanco des d'aquí, vull dir, seria una deducció ...,

el que proposam és una deducció fiscal equivalent al 75% de descompte, entenent que pressupostàriament no serà un desfament per al Govern de les Illes Balears, no crec que hi hagi tantíssimes famílies que estiguin en aquesta situació, de fet, una situació relativament anàloga és la que va posar de manifest MÉS per Menorca, amb una esmena als pressupostos generals de la comunitat autònoma, que es va aprovar per part del seu partit, que eren 22.000 euros per a famílies que tenien una custòdia compartida i vivien a illes diferents, en aquest cas la convocatòria d'ajudes, si no vaig errat, almanco jo no he sabut veure ni al BOIB ni a la pàgina web de la Direcció General de Mobilitat si ha sortit ja i s'ha complert, per tant, allò que diu la Llei de pressupostos, esper que sí; però entenent que, com que no és una mesura que pressupostàriament suposi un cost enorme, crec que mentrestant es pot anar implementant, vagi per dit que, acceptin o no acceptin l'esmena, nosaltres donarem suport a la proposició no de llei, però sí que agrairia, almanco pel tarannà constructiu de la nostra esmena, que es pogués acceptar.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Començam el torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Damià Borràs per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, president, bon dia a tothom. D'entrada, donarem suport a la iniciativa que ha presentat el Grup Popular i si el Grup Popular accepta l'esmena presentada pel Sr. Rosa, que allò que fa és venir a complementar aquesta iniciativa, també li donarem suport.

En definitiva, va en benefici d'una situació que, tot i que supòs que no és molt freqüent, no és molt habitual, sí que es donen casos i, per tant, és una iniciativa a la qual convé donar resposta perquè -diguéssim- perjudica clarament famílies de les Illes Balears, lesiona drets dels menors, que evidentment han tenir més dificultats per poder reunir-se amb el familiar al qual no estan vinculats per raó de domicili, el fet de no tenir la custòdia fa que tinguin més dificultats, perquè evidentment encareix en un 75% el cost dels seus viatges i això fa que moltes famílies, sobretot les que tenen manco recursos i més dificultats, considerant a més que no significarà un gran embalum econòmic per als pressupostos generals de l'Estat, entenem que és una mesura que és bona. Evidentment, el Sr. Rosa també apuntava altres circumstàncies que es podien donar, sempre és molt complicat parlar amb el Ministeri de Foment, amb el Govern d'Espanya, sobre la revisió de les condicions del descompte de resident.

En una qüestió menor que ha dit el Sr. Nadal, jo no hi estic d'acord, que ha estat un gran èxit el sistema del descompte de resident. És un gran benefici per als ciutadans i les ciutadanes, un enorme benefici, però no és el millor sistema dels possibles perquè té un cost important per a l'administració pública i moltes vegades, massa vegades, com apuntava el Sr. Rosa, en benefici, no tant dels ciutadans de les Illes, sinó de les companyies aèries que, evidentment, un petit increment de preu

a un resident, pràcticament no el notam, perquè només pagam el 25% del cost efectiu del viatge, però evidentment sí que per la suma de petites pujades es va en benefici d'aquestes companyies.

Hem debatut de vegades en aquest parlament en el mateix sentit la petita -entre cometes- trampa feta per les companyies de demanar-te si ets o no resident a les Illes Balears, abans de tarifar-te el cost del viatge quan el compres per internet i que gent havia comprovat, havia fet proves, i havia comprovat que determinades companyies si marcaves la casella de resident augmentaven el preu dels viatges, s'incrementava en referència de si no la marcaves. Açò és -entre cometes, diguem- un petit frau que es fa, no només als residents, sinó que es fa a les arques públiques, als diners de tots els ciutadans i ciutadanes.

Dic això perquè estic d'acord amb l'esmena del Sr. Rosa; evidentment sé de la dificultat que significaria aquesta esmena perquè fer una deducció fiscal per als progenitors, fer el control d'aquesta deducció fiscal també seria complicat, però bé, entenc que la idea del Sr. Rosa és que açò es compensi i després el Govern, si s'accepta l'esmena, ja trobarà la millor manera de compensar, que pugui garantir millor el control.

Per tant, jo no vull dir res més. El Sr. Nadal ha explicat molt clarament la necessitat d'ajudar les persones en aquesta situació, ja és prou dur per a parelles que tenen fills, parelles separada amb fills en custòdia compartida, gestionar aquesta realitat, quan i més, si són persones que per raons de feina, per raó de família, per les raons que siguin, un dels dos familiars ha de viure fora de les Illes i, per tant, fa que la relació amb l'altra part sigui encara més complicada.

Per tant, res més, donarem suport a la iniciativa, agraïm la iniciativa al Grup Popular, com no pot ser d'altra manera, i si s'accepta l'esmena del Sr. Rosa, que complementa, no substitueix la iniciativa del Grup Popular, també hi donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada Cristina Gómez, que substitueix el diputat Josep Castells.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull demanar disculpes, em pensava que aquesta comissió començava a les 5 i estava tranquil·lament esperant que fossin les 5; gràcies al Sr. Rosa per avisar-me i gràcies per girar sobre de les propostes.

Nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, creim que és una molt bona iniciativa. És ver que moltes vegades aquestes micro ... és una microcasuística, no?, però és per ajudar a aquestes famílies que normalment ja tenen costos molt elevats per mor del procés de divorci, entre d'altres coses, necessiten un o dos habitatges més després d'haver-se separat o divorciat i aquestes ajudes sempre poden millorar les circumstàncies del procés de separació i, sobretot, ajudaran a un major ritme de

visites entre els pares, entre els progenitors, si els ajudam perquè açò sigui així.

Per tant, agrair-la i total suport. I si vol incorporar l'esmena de MÉS Mallorca, jo crec que el que fa és millorar-la i nosaltres també estariem encantades.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el diputat no adscrit Francisco Cardona, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes a tots. Votaré a favor d'aquesta iniciativa, crec que és una mesura que protegeix la família i, per tant, afavoreix també que els fills menors no residents puguin tenir més facilitats per visitar el progenitor no custodi que resideix a Balears.

Per altra part, l'esmena que presenta MÉS per Mallorca, no la veig tan clara perquè si, com ha dit el Sr. Damià Borràs, ja és prou difícil tractar amb el Ministeri de Foment, si damunt deim que des d'aquí cobrim açò fins que ells no ho puguin aprovar, no ho aprovaran mai. Aquest és el perill que jo veig amb aquesta esmena i menys quan no sabem si hi haurà pressuposts per a l'any que ve o no. Per tant, pens que el Govern central es pot repenjar en aquest punt i dir, "ah, idò miri, si ho paga el Govern balear, nosaltres ens en rentam les mans o donam, com diuen en castellà, *la largada por respuesta*".

Simplement ho dic per açò, no veig l'esmena clara, tothom presenta aquí la seva bona voluntat per treure endavant aquest tema, perquè em sembla que és un tema sobre el qual no podem fer política, sinó simplement donar-li suport i ajudar a sortir endavant per afavorir aquestes famílies. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Suspenen la sessió o continuam? Continuem.

Molt bé, ara toca la intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar la posició i assenyalar si accepta l'esmena presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el diputat Rafel Nadal per un temps de cinc minuts.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Moltes gràcies. Primer de tot, vull començar agraint a tots els grups el seu suport. La veritat és que, com bé s'ha comentat, sembla una qüestió menor, però al final jo crec que ajudarà moltes famílies, i per això som aquí. Crec que ajudarà a pal·liar els efectes negatius d'aquesta insularitat que duim tant de temps comentant i crec que sempre ens acompanyarà, desgraciadament. Estic segur que tots estimam molt aquesta terra, jo el primer, i poder viure aquí és un autèntic privilegi, però també té els seus aspectes negatius, entre els quals es troba el contingut d'aquesta iniciativa.

Al final, els perjudicat directes són els menors que al cap de l'any acaben gaudint de menys temps amb un dels seus progenitors de forma injusta a causa d'aquests preus desorbitats que comentàvem. Jo crec que aquesta mesura pot ajudar a solucionar almenys una milla aquest problema.

Passant a comentar d'una forma un poc ràpida de l'esmena, desgraciadament, no la podem acceptar, perquè es tracta ... aquesta iniciativa que insta el Govern d'Espanya s'està lluitant perquè es participi en el finançament del transport públic i crec que no poden votar a favor perquè un poc seguint en la línia del que ha dit el Sr. Cardona, també, si nosaltres ho feim, per què el Govern central ho hauria de fer? Com ha dit el Sr. Rosa, jo crec que l'esmena està feta amb tota la bona voluntat, sincerament, n'estic segur i li agraeix el to constructiu també, però com bé ha comentat, les coses a Madrid van lentes i creim que acceptar-la incrementaria també en gran mesura aquest temps d'espera. Res més a dir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Diputat. Acabat el debat, passarem a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7391/24, no s'accepta l'esmena, per tant, votarem la proposició tal com ha estat presentada.

Començam la votació.

LA SRA. SECRETÀRIA:

14 sí.

EL SR. PRESIDENT:

El resultat de la votació és per unanimitat.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 7391/24, relativa a incloure en el descompte de residents els fills menors no residents amb el progenitor no custodi resident a Balears.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7341/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a alliberament d'ús dels habitatges desocupats de grans tenidors.

Passam a l'altra proposició no de llei, amb RGE núm. 7341/24. Per la seva defensa per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada Cristina Gómez per un temps de cinc minuts. Té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, senyor President. Bé, avui presentam una proposta que, en primer lloc, crec que ve a desmuntar aquella frase -i ho dic amb tot l'ànim no bel·licós, perquè jo el que voldria és el millor ànim perquè tothom em doni suport a aquesta proposta, no?-, però quantes vegades sentim: "i en vuit anys què vàreu fer?"; bé, idò vàrem fer una gran Llei d'habitatge, una gran Llei d'habitatge que, dissortadament, no s'ha dut a l'aplicació màxima que tal vegada hauria permès, de vegades perquè la

burocràcia ho fa complex, però, una de les coses bones que té la Llei d'habitatge -i jo esper que la nova llei la mantengui i fins i tot la millori- és que envia un missatge als grans tenidors, que són aquells a Balears que tenen més de 10 habitatges, i els diu: "no podeu tenir habitatges buits, i no els podem tenir buits perquè a Balears moltíssimes famílies no tenen un habitatge per anar a viure, sobretot de forma assequible". La carestia de l'habitatge impossibilita totalment aquesta possibilitat, és una carestia que al nostre entendre, des d'Unides Podem, és una externalitat negativa d'aquest monocultiu turístic. Nosaltres pensam que habitatge i turistificació són les dues cares de la moneda, de la mateixa moneda que és el monocultiu turístic, però que hi ha coses que podem fer perquè açò no sigui tan greu.

Ara mateix, aquesta situació tan greu i que coneixem tant en compra com en lloguer. Tots hem rebut avui perquè tots tenim les mateixes comunicacions de *Newsletter*, ha vingut la premsa de l'economia de Mallorca, aquests dos titulars que hem rebut tots i totes avui, eh?: "*La brutal demanda de vivienda en Palma, 50 familias compiten por cada anuncio de alquiler*", "*La vivienda de alquiler en Baleares es la más cara de España*". I bé, fa un any que tenim aquest govern i que quan diem que les coses no van bé, ens diuen: "i què vàreu fer en vuit anys?"

Bé, en vuit anys, una de les coses que vàrem fer és la que avui es podria votar a favor i que seria que 526 famílies, que és molt, de Balears, si es dona per bo aquest acord, el que direm al Govern balear és que els 526 habitatges que són als registres de grans tenidors ara mateix puguin ser posats a l'abast, a disposició de les famílies de Balears, concretament a Mallorca 452 habitatges, a Menorca 59 i a Eivissa, 15.

I jo no vull parlar d'habitatges, vull parlar de famílies. Ara mateix és a les mans de totes les diputades i diputats d'aquesta comissió instar el Govern perquè 526 famílies de Balears en un parell de mesos puguin entrar en aquests 526 habitatges de grans tenidors, que tenen tanta pasta que es poden permetre el luxe de tenir-los tancats, perquè no els ve de cobrar o no cobrar el que traïen d'un lloguer.

La llei permet al Govern balear que expropiï l'ús temporal i no a la brava, l'expropiació d'ús temporal es fa després que als grans tenidors, requerits i obligats perquè la llei així ho diu, se'ls hagi donat l'oportunitat de llogar aquests pisos. L'expropiació d'ús temporal només és una facultat que té el Govern una vegada que els grans tenidors han estat requerits i han continuat passant de tot, entre d'altres coses en contra del principi constitucional que parla de la funció social de la propietat privada, que també és a la Constitució.

Per tant, diputades i diputats, jo us deman el vot perquè 526 famílies de Balears en un parell de mesos puguin entrar en els pisos que ara mateix el Govern té constància que estan registrats en els registres de grans tenidors perquè són habitatges buits i perquè als grans tenidors el problema de l'habitatge els importa un *pito*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. No s'han presentat esmenes. Començam el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Carol Marquès, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes, diputades i diputats. Avui, una altra vegada, ens trobam aquí per debatre unes propostes presentades pel Grup Unides Podem, propostes que permetrien posar a disposició dels ciutadans d'aquestes illes habitatges dignes i a un preu assequible, especialment per als col·lectius més vulnerables, perquè la situació que patim aquestes illes és totalment insostenible, mai no havia pujat tant el preu de l'habitatge com en aquest darrer any, amb màxims històrics i per sobre de la resta de les comunitats autònomes, en passar a ser el territori on més car i més difícil és accedir a un habitatge.

Una pujada totalment descompensada si la comparem amb l'augment dels sous dels residents, que són els que pateixen directament l'emergència residencial, tendència que no té cap indici de canviar, més aviat tot el contrari, per la manca d'habitatges disponibles, que s'agreuja amb la manca d'interès d'aquest govern per continuar construint habitatge públic de lloguer, imprescindible per ajudar a pal·liar aquesta situació. Un govern que no para de repetir que aposta per la construcció d'habitatge públic, però que després no fa res, els fets d'aquest darrer any són ben clars, tot un despropòsit tenint en compte que en aquests moments ens trobem que més de la meitat dels habitatges que es construeixen a les nostres illes són habitatges de luxe, és a dir, habitatges no accessibles per a la gran majoria de residents.

I si, a més, afegim que vivim a unes illes i que, per, tant, el nostre territori és finit, la situació actual és molt més greu, perquè consumim el nostre territori per construir habitatges de luxe per a segones residències, principalment d'estrangers, en lloc d'aprofitar-lo per donar sortida a la necessitat d'habitatges habituals per a residents i treballadors d'aquestes illes.

Una situació que genera una gran inseguretat i incertesa entre la població i que fa que fins i tot famílies amb sous molt dignes es tornin vulnerables a conseqüència de no poder accedir a un habitatge o de deixar més de la meitat del seu sou per pagar-lo.

És una realitat que el problema de l'habitatge a les Illes Balears empobreix la nostra població i no ens hem d'estranyar de la manca de professionals que patim per cobrir els serveis bàsics i essencials per a la ciutadania, com són la salut, l'educació, la seguretat ciutadana, etc., i que s'agreuja en el temps, perquè qui vol venir a treballar a aquestes illes si no té un lloc on viure? El problema de la manca d'habitatge és un problema global, però en aquestes illes s'ha incrementat fins a fer-se insostenible, especialment durant aquest darrer any; un increment que no para de créixer més a més a causa de les polítiques que anuncia i aplica aquest govern, polítiques que des del primer dia han deixat abandonats els residents per

afavorir els grans tenidors, els fons voltors i l'especulació del mercat immobiliari.

Un govern molt transparent en aquest aspecte, ens ho demostra constantment en negar-se a aplicar diferents mesures previstes a la Llei estatal 12/2023, per al dret a l'habitatge, com és la de declarar aquestes illes com a zones tensionades i topiar així els preus dels lloguers, i sense escoltar ni tan sols la ciutadania que els ho demana constantment. O en negar-se també a desenvolupar i aplicar les diferents mesures previstes a la Llei d'habitatge de les Illes Balears 5/2018, com, per exemple, la de personar-se a les operacions immobiliàries dels grans tenidors per exercir el dret de tempteig i retracte; o també en negar-se a aplicar l'expropiació de l'ús temporal dels habitatges desocupats als grans tenidors per posar-los a disposició de la ciutadania, especialment de la més vulnerable.

Esperam que aquest govern reaccioni i es posi a la fi al costat de la gent, dels residents, dels ciutadans de les nostres illes, que donin l'oportunitat a aquestes 526 famílies perquè puguin accedir a un habitatge digne. Avui tenen una oportunitat per fer-ho.

Per la nostra part, el nostre grup donarà suport a cadascuna d'aquestes propostes, perquè creiem que el dret de tots els ciutadans d'accedir a un habitatge digne es troba per sobre de l'especulació del mercat immobiliari d'uns pocs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el diputat Ferran Rosa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Començam la legislatura i acabarem el darrer període de sessions coincidint, com a mínim, que l'habitatge és el primer problema que té les Illes Balears, almanco és un punt de partida constatar la realitat i saber, com també va reconèixer el conseller aquest dimarts passat, que aquest no és un problema que sigui exclusiu de les Illes Balears, no és un problema exclusiu de l'Estat espanyol ni tan sols un problema exclusiu d'Europa, vull dir, és un problema que presenten moltes ciutats, molts de pobles i molts de territoris d'arreu del món, i que posa en contrapartida dos drets, un la propietat privada i l'ús econòmic de les propietats, i l'altre, el dret d'accedir a un habitatge i poder dur una vida digna, en el sentit que l'accés a l'habitatge no malmeti la possibilitat de subsistir.

Per desgràcia, a les Illes Balears moltes famílies, o pràcticament a totes les famílies els costa arribar a finals de mes, entre d'altres motius per l'elevat cost de vida. I a mi no em cauen els anells per dir que l'anterior govern no va fer suficient i que no es va ser prou valent per fer moltes mesures, igual que tampoc no em cauen els anells per dir que el Govern d'Espanya hauria de ser proactiu i ser molt més decidit en aquestes qüestions. Moltes de les qüestions que planteja avui la Sra. Gómez s'haguessin pogut fer de forma més decidida la passada

legislatura, i jo lament que no es fes, però això no és excusa i no ha de ser excusa per no fer la feina.

Perquè tenim un govern que reconeix i ens diu que l'habitatge és el primer problema que tenim a les Illes Balears, però el mateix Govern renuncia a fer ús de les eines i dels instruments que té al seu abast. I en aquest sentit hi ha dos models de polítiques públiques en matèria d'habitatge que podríem dur a terme: d'un costat, si el que consideram és que els governs han de fer qualque cosa en matèria d'habitatge, d'un costat, un model intervencionista, que jo el defens plenament, de fixar topalls i limitar preus i, per tant, llançar un missatge clar al mercat que amb l'habitatge no es pot especular i que el rendiment econòmic de l'habitatge passa per darrera del rendiment social i, en particular, de la possibilitat de viure dignament, és un model, jo el defens.

Vostès consideren que no és encertat, de fet, hi han plantejat un recurs d'inconstitucionalitat, i la Sra. Gómez els diu: una vegada que el Tribunal Constitucional validi aquesta mesura, l'aplicaran sí o no? Jo crec que hauria de ser coherent una cosa amb l'altra.

L'altre model és el model d'incentius, vostès varen aprovar als pressuposts de la comunitat autònoma unes deduccions fiscals que, si no vaig errat, no han servit per introduir al mercat pràcticament cap habitatge, ni per facilitar la vida als illencs, més que les poques famílies que s'hi puguin acollir. El model de subvencions i el model de deduccions fiscals, certament, no resol el problema de l'habitatge.

I ens diuen que faran un pla de lloguer segur, que totes les mesures que preveuen la Llei d'habitatge i totes aquelles polítiques i els instruments que preveu la Llei d'habitatge, que això... que no, que no els agrada, ens diuen un pla de lloguer segur. I compareix la Sra. Vidal, el setembre del 2023, a la sala d'aquí dalt, a dir-nos que el Pla de lloguer segur el tindrà en un parell de mesos, vull dir, que no massa més, això el setembre del 2023. L'octubre del 2023 la interpel·la MÉS per Menorca i els promet un pla de lloguer segur en els propers mesos. El novembre del 2023 compareix per explicar els seus pressuposts i ens anuncia un pla de lloguer segur per a l'any 2024, en el qual no preveu cap tipus de partida econòmica, maldament nosaltres no els féssim esmenes, però ens diu que sí, que sí que es farà i que durant l'any 2024 s'implementarà.

Arribam ja a l'any 2024, 29 d'abril del 2024, MÉS per Menorca fa comparèixer la consellera Vidal a un ple per demanar-li com està allò a què s'havia compromès i que, per tant, el Partit Popular havia votat a favor, i diu que sí, que sí, que sí, que aquests sis mesos que havien passat no li havien abastat, però que ja s'implementaria ben aviat. El mes de maig, el Partit Socialista fa exactament el mateix i reclama la compareixença de la Sra. Vidal i, en aquesta immediatesa del mes que ha passat entre mitges, doncs tampoc no ha tengut temps per aprovar el Pla de Lloguer Segur.

Arriba l'estiu, la Sra. Vidal se'n va i no sé si se'n va amb la carpeta del Pla de Lloguer segur, però, en tot cas, el Sr. Mateo comença com a nou conseller -a qui li desitj tota la fortuna, que serà tota la que tendrem ..., vull dir que si li va bé ens anirà bé a tots- i ens explica aquest dimarts que ja sí que sí aquesta

tardor, que supòs que arriba fins al 21 de desembre, tendrem el Pla Lloguer segur. Per tant, jo crec que hem tudat un any en el qual, com a mínim, ni que sigui temporalment, haguéssim pogut posar en marxa mesures amb les quals pot ser no hi estam d'acord ideològicament, però que faciliten la vida de la gent; i jo crec que, per coherència i mentre no estigui en marxa ja aquest tan anunciat Pla Lloguer Segur, com a mínim, hi hauríem de votar a favor.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el diputat no adscrit Sr. Francisco Cardona, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Ya avanzo que votaré que no y explicaré por qué.

No voy a hablar de los últimos 8 años, voy a hablar de los últimos 17, de los cuales ustedes han gobernado 12. No puede ser que este escenario apocalíptico y dantesco que nos ha descrito usted en vivienda sea fruto de un año de gobierno de la Sra. Prohens, esto es inaceptable.

Dicho esto, este discurso que nos presenta usted hoy viene un poco, de forma sorpresiva, planteado aquí, cuando ustedes han fomentado la ocupación, y le voy a decir quién. El día 24 de abril de 2023, el portavoz de Podemos, Pablo Fernández, y la secretaria de acción institucional, María Teresa Pérez, en una rueda de prensa desde la misma sede de Podemos, afirmaban con rotundidad que la ocupación no era en ningún caso un problema real en España. Bueno, no es un problema real en España el tema de la ocupación, no pasa absolutamente nada. Aquí tenemos una trama de ocupación en Baleares, la de los Peludos, que no son unos señores que tienen mucho pelo y son muy fachas, no, es una trama corrupta para ocupar viviendas y realquilarlas a otros señores.

Esa sentencia ha obligado a cambiar los criterios de toda la Audiencia Provincial de Baleares y esta sentencia ha sido validada por una sentencia del Tribunal Supremo que, por, cierto, la ponente era la Sra. Ana Ferrer, creo que no hay ninguna duda de que sea una facha, porque ha sido propuesta constantemente por Pedro Sánchez y el Gobierno para ser presidenta del Consejo General del Poder Judicial por su conocido progresismo; además, lleva años siendo propuesta, o sea, que los de Podemos estaban en el Gobierno cuando estaba siendo propuesta. Por tanto, no me vale que me digan ahora "¡ah!, es que los jueces son unos fachas", no.

Miren el tema de la vivienda no se puede solucionar diciendo "vamos a quitar la vivienda a los ricos y se la vamos a dar a los pobres", porque si no, ya que usted ha usado frases tan graciosas y tan ocurrentes como "los grandes tenedores pasan de todo", "tienen mucha pasta", "les importa un pito", yo le voy a decir que yo no acepto soluciones del comunismo, porque las soluciones del comunismo es lo mismo que decir consejos vendo y para mí no tengo, ninguna solución en positivo ha propuesto hoy usted aquí en esta PNL, ninguna

solución de construcción de vivienda de protección oficial, ninguna solución de liberalización del suelo para construir más viviendas, la única solución es: se las vamos a quitar a los ricos y de las vamos a dar a los pobres, vamos a igualar a todo el mundo por abajo. Oiga, ¿y por qué no igualamos a todo el mundo por arriba?, ¿por qué no facilitamos más construcción de vivienda?, ¿por qué no liberalizamos suelo?

Es que con esta solución que usted nos propone no vamos a arreglar absolutamente nada, porque al cabo de un año volveremos a estar igual, la demanda de vivienda es muy superior a estas 526 que usted nos está proponiendo aquí. Esto es pan para hoy y hambre para mañana. Aquí lo que hay que hacer es hacer una programación de construcción de viviendas de protección oficial, liberalizar suelo y hacer -una vez más lo voy a decir- que lo que ustedes no han sido capaces de hacer sea posible, y es que en Menorca un joven de Fornells se pueda comprar una vivienda con el 30% de su sueldo. Lo siento, pero esto es así. Esto no se soluciona quitando viviendas a los ricos y dándoselas a los pobres. No, señor, no lo acepto, no puedo votar que sí a esto, porque es un despropósito, es un sinsentido y, como siempre, soluciones de Podemos, del comunismo, consejos vendo y para mí no tengo.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Margalida Pocoví per un temps de cinc minuts.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Bones tardes a tothom. El problema de l'habitatge, un problema generalitzat. Ahir, com bé ha dit el Sr. Rosa, el conseller ho va comentar. És al primer paràgraf d'aquesta proposició no de llei que avui es debat. És un greu problema, un greu problema que no es genera en un any ni se soluciona en un any.

He de dir que el Govern del Partit Popular, des del moment que va entrar, es va posar a fer feina per totes per anar donant solució a aquest problema. I així es va demostrar que en els sis primers mesos de legislatura va aprovar el primer paquet de mesures urgents en matèria d'habitatge per generar habitatges a preus assequibles, unes mesures que varen tenir molt bona acollida per les diferents corporacions locals de diferent color polític; unes mesures que van encaminades a generar habitatges a preus assequibles, a generar habitatges per anar baixant el preu de l'habitatge i tenir habitatges a cost més barat.

El que no va fer ni farà aquest govern és apostar per mesures intervencionistes, tal com es proposen en aquesta PNL, mesures de polítiques intervencionistes, polítiques d'esquerra, que es tradueixen en polítiques fracassades, com s'ha demostrat allà on s'han implantat, en aquelles regions on vostès governen. Tal com ha anat fent aquest govern, tant en sessions plenàries com en comissions, perquè aquesta no ha estat la primera vegada que es debat ni es dur a votació, el Grup Popular sempre hem votat en contra d'aquestes mesures. I supòs que no els sorprendrà que avui mateix hi tornem votar en contra.

Per què?, per dues raons. Una, perquè són mesures intervencionistes; i una altra, perquè són mesures que allà, en aquelles regions on s'han implantat, han fracassat, han empitjorat la situació. La reducció d'habitatge ha baixat i els preus s'han incrementat.

L'aposta d'aquest govern -ho vull remarcar- és per generar habitatges assequibles per a residents. Programes: Programa Construir per llogar, un programa que compta amb la col·laboració públicoprivada, criticada per vostès, defensada per part del ministeri; un programa, Lloguer segur, sí, Sr. Rosa, no passi pena, tant de bo ja pogués, abans ja s'ha dit, l'administració és lenta, supòs que vostès més que jo, que han tengut més experiència, ho deien saber; un programa per donar seguretat jurídica als propietaris, perquè treguin els seus habitatges al mercat de lloguer, habitatges buits, que sí, que n'hi ha molts, però aquests vuit anys enrere també n'hi havia molts, i què varen fer vostès?

Una altra aposta per part d'aquest govern és lluitar contra el lloguer turístic il·legal, contra l'oferta il·legal, que molt poca cosa varen fer vostès. Es tracta de fer feina per recuperar habitatge i treure'l al mercat per als residents.

En conclusió: hi votarem en contra. Em sorprendrà que la Sra. Gómez pensàs que hi votariem a favor. Hi votarem en contra. Aquest govern aposta per polítiques per generar habitatge, no aposta per polítiques intervencionistes. I aquestes són les propostes que varen votar la majoria dels ciutadans d'aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pocoví. Per contradiccions té la paraula pel grup proposant la diputada Cristina Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Partit Popular, supòs que VOX, ja ho veurem, i el trànsfuga Cardona acaben de votar en contra que 526 famílies tinguin habitatge, i acaben de votar a favor de les següents entitats jurídiques: Abanca Corporación, División Inmobiliaria, Sociedad Limitada; Abanca Corporación Bancaria, Sociedad Anónima; Aliseda, Sociedad Anónima Unipersonal; Alixville Invest, Sociedad Limitada; Almadeo Inmoinvest, SL; Altamira Santander Real Estate, Sociedad Anónima; Antonio Mercadal, Sociedad Limitada; Avir Investments, Sociedad Limitada Unipersonal; Bancaja 13 Fondo de Titulación de Activos; Banco de Sabadell; Banco de Santander; Bankia Hábitat; BBVA; BBVA; Spain Residential; Caixabank; Cimentados3; Coral Homes; Critería; Divarian; Fire Trader; G-M Reo; GC Pastor Hipotecario 5; Ginmer; Global Licata; Global Pantelaria; Gramina Homes; Inmediarres; Inversiones Inmobiliarias Canvives SAU; Inversiones en Activos Bancarios PK; Inversiones Inmobiliarias Limara; Inversiones Rentables Mallorca, SL; Licata Residencial; Livingcenter Activos Inmobiliarios; Madrid Fondo de Titulación; Madrid RMBS; Maisonette; Nikmarmay; Promontoria Coliseum; Promontoria; RMBS; Sabadell;

Santander; SAREB -SAREB, SAREB-, terrible que surti la SAREB, sí, sí, terrible, la SAREB, senyors, amics del Partit Socialista, terrible que surti la SAREB, 11 habitatges; Septuc Investments; Stonington Spain; Teana Investments; Ticatana Servicios Empresariales; Unión de Crédito Inmobiliario; Urban View Iberian Focus.

Aquests són els amics del Partit Popular, són els amics de VOX, m'imagín, del Sr. Cardona, i en defensar els interessos d'aquests grans tenidors, doncs vostès acaben de deixar sense habitatge, perquè el podien tenir d'aquí dos mesos, 526 famílies, que, si sumam els 88 de Metrovacesa, dona 614 famílies que a Balears tendrien habitatge, doncs, res, en dos mesos. I cadascú és responsable del que vota.

I quan vostès diuen que no van fer res, els puc assegurar que per aconseguir que una llei reculli mecanismes com aquest, que es constitueixi un registre que pugui requerir els grans tenidors i que, a més a més, estigui avalat pel Tribunal Constitucional, perquè el mateix article ha estat avalat amb la Llei d'habitatge andalusa, per tant, serà exactament el mateix resultat de la llei balear, vostès acaben de votar en contra doncs d'açò, de 526 famílies.

Vostès diran que aquestes no els voten a vostès, jo no en tenc ni idea, el que és ben cert és que les famílies no tenen habitatge, no el poden pagar, i vostès s'han decantat a favor dels grans tenidors. I aquest és el resum del resultat, i bé, i *¡tan amigos y amigas!*

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gómez. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7341/24. Començam la votació.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Votos a favor, 6; votos en contra, 8; abstenciones, 0.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE 7341/24, relativa a alliberament d'ús dels habitatges desocupats de grans tenidors.

I, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
